

Hallo..., Dolly!

See oli juunis. Telefon helises pool tundi enne südaööd. Laine Mägi pakkis kohvleid, et alustada hommikul sõitu Ameerikasse.

Helistaja oli Ingo Normet.

"Hallo? On pakkumine, et teeksid "Dolly" liikumise."

"Oota, oota. Lähen nüüd ju ära," oli Laine Mägi esimene reaktsioon.

See, et Laine Mägi on juba otsapidi teel Ameerikasse, sobinud Normetile väga hästi: sõitku pealegi, aga ostku seal kohe "Hallo, Dolly!" plaat ning hakaku seda kuulama... Ameerikast tagasi jõudes teab ta juba kindlasti öelda, kas võtab pakkumise vastu...

"Mõtlesin selle ettepaneku üle, sest vaatamata ahvatlusele on ju vastutus väga suur. Andsin endale aru, et pean "Dolly" nii hästi tege-ma, kui iganes suudan."

Miks Normet liikumise jaoks just Laine Mägi valis?

Tema on Pärnu Endlas Ingo Normeti lavastustes märkimisväärseid rolle teinud, "Vahtramäe Emilis" ka tantse seadnud. Samuti tegi ta liikumise Ingo Normeti lavastusele "Lumivalguke ja seitse põialpoissi", mida esitati Linna-hallis. See oli lavakunstikateedri 16. lennu diplomilavastus. Lisaks Endla teatrile on Laine Mägi lavaliisi tantsuseadeid teinud Vane-muisele, Draamateatrile ja Vanalinnastuudiole.

"Alati on küsitud, kumb on tähtsam, kas tantsu- või draamaeten-dus. Minu jaoks teeb see sama väl-ja, kas ma väljendun läbi keha või läbi sõna.

Olen lavakunsti 10. lennust ja minu õpetaja on Aarne Üksküla. Pärnu Endlas töötasin palju Linda Rummoga. Saime väga hea klapi.

Kuna Linda Rummo on näitleja, olid tal väga täpsed märgusõnad ja sinna juurde hulk elu- ja lavakoge-musi. Vello Rummo lavastajana nõudis ehk enam sõnatäpsust, õi-geid aktsente. Linda Rummo abis-tas mind elutunnetuse osas, mis on mulle näitlejana väga palju andnud hiljemgi."

Sündinud Kehras, läks Laine Mägi, kui ennast veel ollagi ei ol-nud, 3-aastaselt balletiringi. Kui-das sa siis ei lähe, kui klubi just kõrval asub. Õpetajaks oli Aino Kruustamm, kes esimese Eesti Va-bariigi ajal oli tantsinud ka Est-onias. Tema õhutusel läks Laine balletikooli: "Isa ütles, et las laps teeb, mis tahab. Vanaema võttis mind sappa, ja otsisime Toompea üles. Sain sisse..." Õppisin neli aastat, aga siis leidsid arstid süda-merikke. Ago Herkül, kes sel ajal oli direktoriks, lohutas, et küllap tuled pärast ravi jälle kooli tagasi. Mina oma lapsearuga oleksingi seda teinud. Aga mõelge ise, et Kehrast käies tuli tõusta pool kuus hommikul. Vaatamata kõigele sain õppimisaja jooksul Estonia laval natuke kaasa teha: "Uinuvus kau-nitaris", "Pähklipurejas"..., "Pipis" Sallo ja Karismaga kõrvuti neegri-last tantsida."

Ei ole midagi püsivamat kui ju-hus – tulnud keskkooli Tallinna, sattus Laine Mägi teatrikallakuga klassi ning ka võistlustantsu tege-ma. "Tantsisin Aare Orbi ja Helgi Mõtuse juhendamisel kuni rahvus-vahelise klassini. Kuna mul oli neli aastat koreograafiaõpinguid selja-taga, ei valmistanud võistlustants probleeme. Kolme aastaga jõudsin S-klassi välja... Kogemata sattusin baarvarieteesse Tallinn David Šuri juurde. Lavakunstikateedris õpe-tasid tantsu Helmi Tohvelmann,

steptantsu Meeli Viikholm ja Inge Pöder, akrobaatikat Enn Loo...

Pärnus sai jälle keegi klubijuha-taja teada, et tantsin, ja palus, et võtaksin enda peale laste õpetami-se. Neljateistkümneme aasta jooksul on sellest grupist välja kasvanud minu Lance'i tantsukool. Peale selle on veel *mummide* rühm nais-tele, kes kunagi meie juures käinud ning tahavad natuke liigutada, et end vormis hoida."

Step by step on Laine Mägi "Magnolia" ja "Valge Hobuse võõrastemaja" liikumisseadete ja osatäitmiste järel Estoniasse jõud-nud. Nüüd loeb endalegi ootama-tult kokku, et "Dolly" on juba 19. või 20. etendus, mida ta lavalis-tantsuliselt *liigutanud*. Teistes teatrites on lugu nii, et kõik teevad kõike. Estonias on solistid, ballett, koor – terve laulupidu. Koosseisu suurus võib esialgu tunduda hirm-määratav.

"Meie prooviaeg on kella 11–15, ent see aeg on tükeldataud: balletil on näiteks aega 45 minutit, kooril tund või kaks... Jaga siis!

Alguses oli mul päris närvi-*tre-molo* – kas saan kõik ära õpetada ajaga, mis mulle oli antud. Nüüd tunnen, et süsteem minu enda tar-vis töötab küllalt täpselt. Kõigest kõige olulisem on, et saaks energia liikuma... Väljendugu see siis sõ-nas, laulus või liikumises. Muidugi on kohti, mis üldplaanis nõuavad tõesti ülimalt täpsust. Aga kui ise hakkad tajuma, kui tähtis on akt-sendi andmine liikumises, siis hak-kabki kõik sujuma."

Saalist vaadatuna on etenduses iga millimeeter lavast ära kasuta-tud. Kogu lava liigub...

"Liikumisplaan on nii palju, kui on laval inimesi. Kõik dublee-rivad, täiendavad üksteist ning on

Dolly!

steptantsu Meeli Viikholm ja Inge Pöder, akrobaatikat Enn Loo...

Pärnus sai jälle keegi klubijuhataja teada, et tantsin, ja palus, et võtaksin enda peale laste õpetamise. Neljateistkümne aasta jooksul on sellest grupist välja kasvanud minu Lance'i tantsukool. Peale selle on veel *mummide* rühm naistele, kes kunagi meie juures käinud ning tahavad natuke liigutada, et end vormis hoida."

Step by step on Laine Mägi "Magnolia" ja "Valge Hobuse võõrastemaja" liikumiseadete ja osatäitmiste järel Estoniasse jõudnud. Nüüd loeb endalegi ootamatult kokku, et "Dolly" on juba 19. või 20. etendus, mida ta lavalis-tantsuliselt *liigutanud*. Teistes teatrites on lugu nii, et kõik teevad kõike. Estonias on solistid, ballett, koor – terve laulupidu. Koosseisu suurus võib esialgu tunduda hirmuäratav.

"Meie prooviaeg on kella 11–15, ent see aeg on tükeldatud: balletil on näiteks aega 45 minutit, kooril tund või kaks... Jaga siis!

Alguses oli mul päris närvi-*tremolo* – kas saan kõik ära õpetada ajaga, mis mulle oli antud. Nüüd tunnen, et süsteem minu enda tarvis töötab küllalt täpselt. Kõigest kõige olulisem on, et saaks energia liikuma... Väljendugu see siis sõnas, laulus või liikumises. Muidugi on kohti, mis üldplaanis nõuavad tõesti ülimalt täpsust. Aga kui ise hakkad tajuma, kui tähtis on aktendi andmine liikumises, siis hakkabki kõik sujuma."

Saalist vaadatuna on etenduses iga millimeeter lavast ära kasutatud. Kogu lava liigub...

"Liikumisplaan on nii palju, kui on laval inimesi. Kõik dubleerivad, täiendavad üksteist ning on

HARRI ROSPU foto
"Alati on küsitud, kumb on tähtsam, kas tantsu- või draamaetendus. Minu jaoks teeb see sama välja, kas ma väljendun läbi keha või läbi sõna."

ühendatud ühe ülesande teenistusse. Vähemalt olen seda püüdnud. Koor oleks saanud ka rohkem liikuda, aga kuna "Dolly" läheb läbi liikumise, on koor kammitsetud mikrofonide külge. Seega väljendab koor end hääle ja käte liikumisega ning samm on tal suures osas

puudu. Vastupidisel juhul oleksin koori vastu paljuski halastamatum...

Aga lavastaja ja koreograaf annavad lavastusele ju ainult vundamenti, millele näitlejad ehitavad etenduse..."

MARVI TAGGO